

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (48)

Dediščina za prihodnost

MAG. MARJANA ŽIBERT

GORENJSKI
MUZEJ

Preteklost povsod pušča sledove. V naravi, v naši okolici, v pričevanjih, v umetniškem ustvarjanju, v duhovnem izročilu in običajih, s katerimi smo zrasli. Kakor ni človeka brez spomina in osebne življenjske zgodbe, tudi ni človeške skupnosti kot tudi ne hiše, vasi, mesta, pokrajine brez zgodovine. Naj bomo še tako prepričani, da živimo le danes za jutri, smo ujeti v preteklost, bližnjo in daljno.

Več tisoč let staro posodje in nakit, stare listine in kipi svetnikov, kmečke poslikane skrinje in staro meščansko pohištvo, čudovita ženska in moška oblačila iz vasi in mesta, množica orodij in pripomočkov, brez katerih našim prednamcem

ne bi uspelo pridelati vsakdanjega kruha in preživeti, likovne stvaritve mnogih umetnikov, zapuščina, ki spominja na pesnika dr. Franceta Prešerna, na tisoče starih razglednic in fotografij, mnogo izdelkov, ki spominjajo na industrijski razcvet 20. stoletja, plakati, ki so imeli vlogo medija, predmeti, ki opominjajo na krutost vojne. To in še mnogo več najdemo v zbirnici Gorenjskega muzeja, kjer že petinšestdeset let skrbno hranimo, proučujemo in interpretiramo ohranjene sledove preteklosti za čas, ki ga živimo in za prihodnje rodove.

Izteka se leto, ko smo v Gorenjskem muzeju praznovali petinšestdeseto

obletnico ustanovitve Gorenjskega muzeja, hkrati zaključujemo evropsko leto kulturne dediščine. To leto smo si še posebej prizadevali, da smo opozarjali na dediščinske zgodbe, s katerimi živimo – pa naj bodo to igrače našega otroštva, nakit t.i. kranjske zlate dobe, grad Khislstein, Gaštejski klanec, naš dr. France Prešeren ali sestreljeno ameriško letalo nad Bohinjem. Naše dediščinske zgodbe smo si prizadevali predstaviti celostno, zato smo sodelovali z različnimi institucijami in posamezniki. Želeli smo, da bi skupnost in posamezniki spoznali čim več dediščinskih zgodb, zato smo vas nagovarjali tudi na teh

Iz zbirke Gorenjskega muzeja

straneh. Svoje mesto mora dobiti dediščina tudi v turizmu, kar za Kranj ostaja poseben izziv.

Naša dediščina nastaja doma in v naših skupnostih, ko se odločimo dragocen predmet, fotografijo, zgodbo, modrost ali hišo, staro tovarno in še bi lahko naštevali, ohraniti za naše potomce. To je dediščina, s katero živimo in ji pripadamo. Mnogi svojo pripadnost

dediščini izkazuje tudi z obiskom razstav in drugih dogodkov, za kar se vam iskreno zahvaljujem. Hvala tudi vsem, ki nas spremljate preko medijev in družbenih omrežij. Posebno zahvalo izrekam Gorenjskemu glasu, ki nas je v letu 2018 »gostil« na svojih straneh. Vsem pa želim vse dobro v prihajajočem letu, z željo, da se srečamo v Gorenjskem muzeju.